



”קידוש” מאת שמואל הספרי

דמות: אריה

(בכעס) אני לא רוצה לשמוע שום וויכוחים!
אני מבטל שיעורים פרטיים בשביל לשבת איתך, אז שלא תהיה לי פה שחקן כדורגל!
מה אני מבקש ממך, שתכיר תורה?
תאמין לי שבזכות שידעתי לא רק תורה, אלא גם ברית חדשה, אני יושב פה איתך היום! תסתכל עלי, לא כמו שאני היום, אלא עם שיער ארוך, זקן, בגדים קרועים... מה אתה צוחק, כסיל? בשלג, ביער, מת מרעב, דופק בדלת של איכר גוי שיסתיר אותי, והגוי אומר לא, מה אתה היית עושה?
אני, ציטטתי לו את הברית החדשה, לוקאס פרק ג', כשישו אומר שבעתיד, בקץ הימים, אבוא אליכם יחף וקרוע, עיף ורעב, אדפוק בדלת ואבקש מקלט. ואתם לא תכירו אותי ותגרשוני וכך תעכבו את מלכות השלום. והגוי מסתכל עלי ורואה את ישו, ומסתיר אותי לכמה חודשים. עכשיו אתה מבין למה צריך לימודים יוסי?
ואמא לא תציל אותך, כלומניק קטן. כן, כן, אתה כלומניק. אתה תעמוד בעוד חודשיים על הבמה בבית הכנסת, ואנשים יסתמו את האוזניים, כשישמעו את השגיאות שלך, כאילו באת מבית של קצבים. ואתה לא תדע איפה לקבור את עצמך מרוב בושה, תאמין לי (נשמע מפתח מסתובב בחור המנעול)
הנה אמא שלך באה, ניצלת, אפס קטן.